

Fragment uit Arjan Dwarshuis & Marieke ten Berge, *Ronnie de roerdomp en het geheim van het moeras*, Luitingh-Sijthoff, 2023.
Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.

4

Oudejaarsdag

Oma Loek zat een kaartspel te spelen toen Suus en haar moeder de eetzaal van het verzorgingstehuis binnenliepen. Ze legde de kaarten op tafel en kwam breed glimlachend omhoog uit haar stoel toen ze Suus zag. ‘Wat heb ik jou lang niet gezien.’

Nog geen week geleden, op eerste kerstdag, was Suus ook bij haar langs geweest, maar dat kon ze zich zeker niet meer herinneren. Suus keek haar moeder aan.

‘Begin er maar niet over,’ fluisterde die gauw. ‘Anders raakt oma alleen nog maar meer in de war.’

Suus gaf haar oma een knuffel en overhandigde haar de pinda-snoeren die ze de dag ervoor zelf had geregen. ‘Alsjeblieft, die kun je ophangen in het dennenboompje voor je raam.’

‘Wat een prachtig verjaardagscadeau,’ zei oma (die in juli jarig was). ‘Zo kan ik de kool- en pimpelmeesjes vanuit mijn luie stoel bekijken. Misschien komt er zelfs wel een grote bonte specht een pindaatje meepikken.’ Ze mocht dan steeds vergeetachtiger worden, als het op vogels aankwam was daar weinig van te merken.

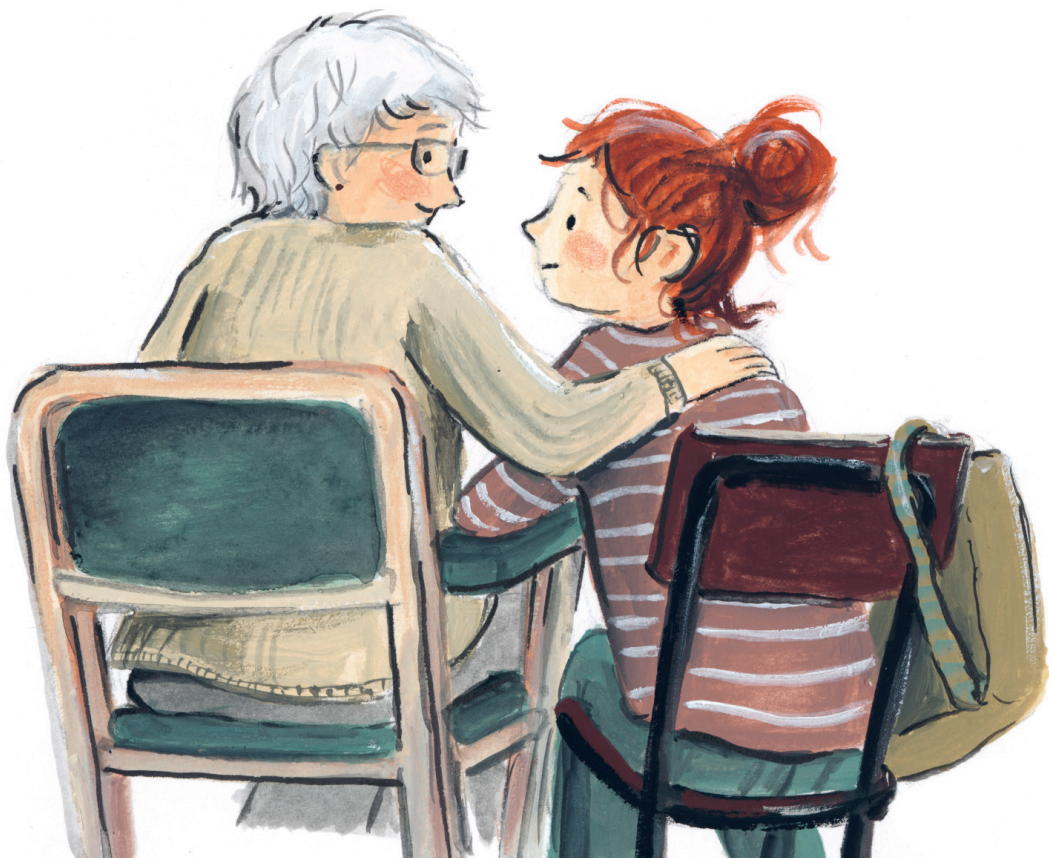
Een verpleger bracht thee en koekjes, terwijl oma honderduit vertelde over hoe fijn ze pasgeleden nog had gegeten met tante Truus

(die twee jaar terug was overleden). Suus glimlachte en knikte beleefd. Ze vond het moeilijk om haar oma zo verward te zien. Soms was het ook wel een beetje ongemakkelijk als ze van die gekke dingen zei. Maar ze wist ook dat haar oma daar niets aan kon doen en dat ze vooral begripvol en lief moest zijn. Daarmee hielp ze haar het meest.

‘Ik ga even de plantjes in oma’s kamer water geven,’ zei haar moeder. ‘Houd jij haar maar even gezelschap tot ik terug ben.’

Suus bleef alleen achter met haar oma in de eetzaal. Ze vertelde over school en over de vogels die ze de laatste tijd had gezien. Over het incident in het Mondige Moeras en de pratende roerdomp vertelde ze niets, want daarvan zou oma vast alleen maar van slag raken.

Maar midden in haar verhaal boog oma zich ineens naar voren en pakte Suus bij haar arm. ‘Het moeras praat ’s nachts tegen mij,’

fluisterde ze terwijl ze Suus recht aankeek. Haar blik was plotseling glashelder en alert. ‘Hoor jij het ook, Suus?’

‘Ik... ik snap niet wat je bedoelt,’ stamelde ze.

‘Tuurlijk weet je dat wel,’ zei oma, en ze gaf haar een knipoog.

Op dat moment kwam Suus’ moeder weer de eetzaal binnenlopen. Oma zakte terug in haar stoel, keek even verdwaasd om zich heen en begon toen weer vrolijk over haar etentje met tante Truus te kwekken. Alsof er niets was gebeurd.

‘Wat zei je nou net, oma?’ vroeg Suus nog, maar haar oma leek haar niet te begrijpen. De heldere blik van zo-even was verdwenen en ze zag weer dezelfde verwarde oude vrouw die ze de laatste tijd steeds vaker zag als ze haar oma bezocht.

Thuis probeerde Suus zich op andere dingen te concentreren, zoals olieballen bakken met haar vader en naar de finale van de Top 2000 luisteren. Maar die ene zin bleef door haar hoofd spoken: *het moeras praat ’s nachts tegen mij*. Was het gewoon een verwarde uitspraak, of wilde oma haar iets zeggen? En dan was er die plotselinge heldere blik in oma’s ogen, waardoor ze ineens twintig jaar jonger had geleken. Suus had het gevoel dat het iets met de roerdomp te maken had, al klonk het haast te gek om waar te zijn.

Die avond ging Suus rond een uur of acht even naar haar kamer om een dutje te doen. Dan kon ze straks opblijven om met haar ouders de jaarwisseling te vieren. Ze keek uit naar oudejaarsavond, maar wel met een dubbel gevoel. De gezelligheid, de muziek, de olieballen en

de warme chocolademelk met slagroom vond ze fantastisch, maar ze had een hekel aan het vuurwerk. De vogels schrokken van de knallen en de volgende dag lag het dorp vol met rotzooi. Soms vond ze midden in de zomer nog vuurpijlen tussen de struiken. Gelukkig kochten haar ouders alleen sterretjes, dat vond ze meer dan genoeg.

Eerst lukte het niet om te slapen, omdat ze de hele tijd aan haar oma moest denken, maar uiteindelijk dommelde ze toch weg. In haar droom zag ze weer de roerdomp. Met diepe vleugelslagen kwam hij recht op haar afvliegen. Bij het landen hoorde ze zijn scherpe nagels over het ijs krassen. Vlak voor haar neus kwam hij klapwiekend tot stilstand. Hij schraapte zijn keel, opende zijn snavel en riep: ‘HOEMPF!!!’

Suus schrok wakker van een enorme knal buiten, waarbij haar kamer even fel verlicht werd. O ja, het was oudejaarsavond.

